

kommér efter de her givne Bestemmelser, ligesom vedkommende Institut, naar Indbetalingen ei skeer inden den givne Frist af 4 Uger, vil have at forrente det skyldige Beløb til Statskassen med 4 pCt. pro anno fra Forsaldstiden at regne.

Forsaavidt de her omhandlede Actie-Instituter imidlertid have deres Formue anbragt i Prioritets- og andre Obligationer, af hvis Rente for eet Aar en Sertendedeel skal afgives i Krigsskat, ere disse Instituter berettigede til at bringe denne, af deres Formue engang forfaldne, Krigsskat til Afdrag i Afgiften af Actie-Udbyttet. Derimod skal et Actie-Institut ei kunne unddrage sig sammes Andeel i Krigsskatten ved for det paagjældende Regnskabsaar at bestemme Udbyttet paa en fra de hidtil fulgte Regler afvigende Maade til et mindre Beløb, saa at en kjendelig Deel af Aarets Overskud, afvigende fra det hidtil Brugte, hensesættes og holdes rede til Udbetaling som Actie-Udbytte for et paafølgende Aar. Iøvrigt er det en Selvfølge, at saadanne Laane-Instituter, som have til Hensigt at anbringe deres Interessenters Indskud i rentebærende Effecter, der efter denne Lov komme til at bære Krigsskat, saasom Creditkassen for Huuseiere i Kjøbenhavn og tildeels Sparekasserne, maae være besjævede til forholdsvis at afforte, hvad de maae svare af Institutets Effecter i Krigsskat, i den Rente, de have at tilsvare Interessenterne, hvilken Affortning imidlertid i intet Tilfælde vil kunne overstige en Sertendedeel af den Interessenternes tilkommende Rente for eet Aar, fordeelt paa de vedkommende Terminer.

§ 4.

Af alle de Gager og andre lignende Embedsindtægter, samt Bartpenge, Pensioner og Understøttelser, der udredes af Statskassen, den Kongelige Civilliste eller hvilken som helst Autoritet, saasom Communer, Universitetet, Akademier og Skoler, Nationalbanken, Assurance-Compagnier, Brandforsikrings-Foreninger og andre autoriserede Selskaber og Instituter, saa og af Klosterhævning, erlægges Krigsskatten for et Aar paa følgende Maade:

af de første 50 Rbd. . . . . $\frac{1}{16}$ pCt.
af de derpaa følgende 50 Rbd. . . . . $\frac{2}{16}$ pCt.

og saaledes fremdeles af hvert følgende halve hundrede Rbd. $\frac{2}{16}$ pCt. mere end af det foregaaende, dog at i intet Tilfælde Afdraget bliver større end $12\frac{1}{2}$ pCt. Dog blive Alle, hvis i denne Paragraph omtalte Indtægter i det Hele ikke overstige 200 Rbd., fritagne for Affortning.

Denne Gagekrigsskat bliver ogsaa at tilsvare af Geistligheden, forsaavidt angaaer dens Tiende- og alle øvrige Indtægter, der ikke paa anden Maade særskilt ere beskattede efter denne Lov. Hvad Præstefaldene angaaer, bliver i denne Henseende de allerhøiest approberede Beregninger af alle i Danmark værende Præstefalds Indtægter at lægge til Grund for Ansættelsen, hvorhos der bliver at iagttage de nærmere Forrifter, som af vedkommende Ministerium ville være at give angaaende Tillæg og Fradrag respective af paagjældende Indtægter og af temporaire, paa Kaldene hvilende Udgifter, hvilke de forommeldte Ansættelsessummer ikke maatte omfatte. De Biskopper, der have andre efter denne Paragraph krigsskatpligtige Indtægter end fast Gage, have, for deres eget Embedes Vedkommende, at indsende Beregning over, hvad disse Indtægter udgjøre for eet Aar efter Gjennemsnitsbeløbet af de sidste 10 Aar, fra 1841 til 1850. Forsaavidt der af noget geistligt Embede udredes Pensioner, Bartpenge eller Lignende, blive disse at fradrage Embedets Indtægter, forinden Krigsskat beregnes deraf, hvorimod der af Pensionerne o. s. v. indeholdes et efter forestaaende Regler bestemt Afdrag, som indbetales af vedkommende Beneficiarius i Forbindelse med den Krigsskat, han selv har at erlægge. Den herefter beregnede Krigsskat bliver af Geistligheden at indbetale til Hjemstedets Oppebørselsbetjent med $\frac{1}{4}$ ved hvert Qvartals Udlob i Tidrummet fra 1ste April 1851 til 31te Marts 1852.